

- לאחר הצהרים החפזרו, הגיע שמעון מירושלים, מסר לי שאשכול ביקש ממנו

להישאר כסגן שר בטחון. שאל אותו: אם הציע זאת גם לאלטובי. ענה בשלילה. הודיע

שבתנאים כאלה אין לדרוש ממנו שהוא יישאר.

- לפנות ערב באה דבורה נצר. היחה נוכחה במערך - ולדבריה היה עצוב, כי אני

לא הייתי. גם היא נבוכה ממכתבי. הבהרתי דעתי. היא טענה מה מאמינה שיחנך רוב

במרכז למה שהיא רוצה, כלומר שאני ארכיב ממשלה.

22.5.65, כ' אייר

הכורך הגיע לידי בדרך מקרה קובץ בשם "על דרכי מדיניותנו" והוא דו"ח מלא

מהמלחמה העולמית של איחוד פועלי ציון (צ"ס) - התאחדות בצוריק 29 ביולי - 7

באבגוסט 1937, ובו הרצאתי על ועדה פיל בשם "פתיחה לבירור" (עמודים 37-78)

חיפשתי ב"וויכוח" כרך א' אם הרצאה זו נכללה בכך ומצאתי כי רק מחלק ממנה (מדוע?

לא ברור לי), בשם ה"וועדה המלכותית ומסקנותיה (עמוד 91-134) במקום הרצאתי

מחלקת ל-53 פרקים. במערכה - אין פרקים, ומשום הטמיטו 11 הפרקים הראשונים

(עמודים 37-43) אעתיק כאן את ראשית דברי שנשמטה (פרק א': "כשנודע לי התוכן של

מסקנות הוועדה המלכותית הייתי שרוי בדאגה קשה, שיהדות מזרח אירופה תקבל מסקנות

אלה כהרועה נצחון. ואשר יגרתי בא. ואם כי אני אחד מאלה הרואים בהצעת הוועדה

שנסה היסטורית גדולה, אחת הגדולות ביותר אולי שבתולדותינו, אני רואה בהרועה

זו טעות קשה ונזק רב. הוועדה מציעה להקים מדינה יהודית, אבל מהצעה ועד המדינה

יש עוד טרח רב, וההצעה עצמה טעונה בקורת חמורה. הוועדה אינה מציעה רק מדינה

היא גם מוציאה גזר דין על מוות על המנדט, והממשלה האנגלית שקבלה את מסקנות

הוועדה בכללן עלולה להחיש את חיסול המנדט - מבלי שתמהר כל כך בהקמת המדינה.

ועדין החביעה מוקדמה, והנצחון עוד מאחז והלאה" - החששות הקשים נתאספו בפלואס.

בקובץ "על דרכי מדיניותנו" (כלומר פרוטוקול של מועצה אחוד פוע"צ והחאחדות)

נהפרכה גם השוואת לויכוח בשם "בסיוס הבירור" (עמוד 198-213) נהפרכה ב"במערכה"

כרך ב' בשם "לפני ברירה חדשה" (עמודים 260-278).

23.5.65, יום א' בא' אייר

רשמתי הבוקר ראשי פרקים להצגתי הערב בסניף, "תיאודור הרצל" של ארגון בני-

ברית בארץ.

בשמונה וחצי בערב לקחו אותי "ללשכה" של בני ברית ע"י תיאודור הרצל,

בלשכה כמאתיים חברים, ביניהם רוויזיוניסטים כפון-וייזל וגם חברי מפא"י לרוב -

אקדמאים. הוזמנתי לדבר על משימות המדינה; בפתיחת דברי אמרתי להם שאדבר רק על

משימות פיוחדות הנובעות כיחוד מדינת ישראל וסימני היחוד הם אלה: א) חקומתה: לא

בגלל סילוק או הסתלקות השלטון הזר, או סילוקו בכוח (התחלפו מאז נהרס הבית השני

במלחמת הרומאים - שלטון רומאי, ביצנצי, ערבי, צלבניס, סלב'וקיס, ספלוכיס, תרכיס,

כריסטיס - ולא קמה מדינת ישראל, אלא המדינה צמחה מתוך שיבת הציון - הופעה יחידה

במינה בהיסטוריה העולמית.

ב) המדינה היהודית קמה בארץ שהיה בה במשך 1200 שנה רוב לא יהודי, והייתה מוקפת

ארצות שלשונן היא לשון רוב חושבי הארץ ודתם היא דת רוב חושבי הארץ, ואין פלא

שאינם מכירים בישראל וזוממים להשמידה.

ג) העליה לארץ לא באה מארץ אחת ואף לא מיבשת אחת, כמו רוב המהגרים באר"ב,